

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203636
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618203636.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Evy Kmeťovej, v právnej veci žalobcu: P. V., a.s. so sídlom Y. O. X, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 1.741,20,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 13Csp/53/2018-175 zo dňa 28. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 13Csp/53/2018-175 zo dňa 28. februára 2019, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvým výrokom zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 1.741,20,- Eur s príslušenstvom a druhou výrovkovou vetou zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 13.08.2018 domáhal zaplatenia sumy 1.741,20,- Eur s príslušenstvom. Žalobca v žalobe uviedol, že uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný úver riadne a včas neplnil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania a žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 10.08.2015 úver za predčasne splatný. Súd prvej inštancie z predložených listín zistil, že žalovaný z poskytnutého úveru zaplatil 258,80,- Eur.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie zároveň za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 žalobca ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na obchodnú spoločnosť R Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníka (ďalej len „R Collectors, s.r.o.“). Uviedol, že žaloba bola na súde podaná dňa 13.08.2018, a teda po postúpení pohľadávky na nového veriteľa, z čoho vyplýva, že žaloba bola podaná aktívne vecne nelegitimovaným subjektom. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca až v priebehu konania podal návrh na zmenu subjektov na strane žalobcu, a to práve s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018 uzatvorenú dňa 06.08.2018. Okresný súd návrh žalobcu na zmenu subjektov na strane žalobcu zamietol, a to uznesením č.k. 13Csp/53/2018-108 zo dňa 23.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2019 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie č.k. 13Csp/53/2018-129 zo dňa 09.01.2019.

4. Súd prvej inštancie preskúmal zmluvu o postúpení pohľadávok, z ktorej z čl. II bodu 2 vyplýva, že postúpenie nadobúda účinnosť tretím pracovným dňom od uhradenia odplaty postupníkov. Následne čl. XV bod 1 uvádza, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu obidvomi zmluvnými stranami. Z uvedeného súd vyvodil, že zmluva bola podpísaná obidvomi zmluvnými stranami dňa 06.08.2018 a tieto ju považujú za platnú, čo podľa názoru súdu vyplýva aj z ich správania v predmetnom konaní. Súd zároveň uviedol, že žalobca v konaní nedokázal preukázať zaplatenie odplaty za postúpenie v súlade s čl. II bodom 2 zmluvy, a teda vyvodil, že je namieste použiť platné ustanovenie čl. XV bod 1 danej zmluvy, v zmysle ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky ku dňu podpisu zmluvy dňa 06.08.2018. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že žaloba podaná dňa 13.08.2018 je žalobou podanou aktívne vecne nelegitimovaným subjektom, ktorý nepreukázal, že by k účinnému postúpeniu pohľadávky došlo až zaplatením odplaty v zmysle čl. II bodu 2 zmluvy.

5. Právo na náhradu trov konania priznal súd žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že v priebehu konania môže dôjsť k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, o ktoré sa vedie spor na inú osobu než stranu sporu prebiehajúceho konania, pričom o takýto prípad išlo aj v tomto spore. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009, v zmysle ktorého je preskúmanie vecnej legitímácie imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd mal teda podľa názoru žalobcu skúmať splnenie tejto podmienky a v kontexte uvedeného zistiť skutkový stav veci tak, aby nevznikli pochybnosti o tom, či a komu svedčí aktívna vecná legitímácia, čiže mal subjekt, o ktorom žalobca tvrdil, že na neho bola postúpená pohľadávka, dopytovať ohľadom súhlasu so vstupom do konania, aj napriek zásade koncentrácie. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie a na jeho základe neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti vecnej legitímácie. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že súd žalobcu, resp. subjekt, ktorý mal vstúpiť do konania, nevyzval na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku, resp. ho nevyzval, aby doplnil svoje podanie o skutočnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Úvahy súdu považoval za arbitrárne aj z dôvodu, že zmluva nadobudla účinnosť dňa 01.10.2018, čo uviedol v sťažnosti proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zmenu subjektu. Na základe vyššie uvedeného považuje žalobca rozsudok súdu prvej inštancie za prekvapivý, nakoľko nemal počas konania možnosť vyjadriť sa k dôvodom zamietnutia žaloby, resp. nemá taký dosah na zabezpečenie všetkých dôkazov tak, ako to má konajúci súd. Žalobca sa zároveň domnieva, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

8. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou dňa 13.08.2018 domáhal zaplatenia istiny 1.741,20,- Eur s príslušenstvom tvoreným dlžným úrokom vo výške 1.090,11,- Eur, zmluvným úrokom vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.741,20,- Eur od 01.08.2018 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.741,20,- Eur od 01.08.2018 do zaplatenia a poplatkom a trovami právneho zastúpenia. Zo žaloby vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 21.03.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 2.000,- Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru vyhlásil dňa 10.08.2015 žalobca úver za predčasne splatný, a to v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca k žalobe priložil aj predmetnú zmluvu o úvere, aktuálny stav úveru ku dňu 31.07.2018, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.08.2015 ako aj obchodné podmienky pre úver, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov.

9. V priebehu konania, dňa 15.10.2018, navrhol žalobca zmenu subjektu na strane žalobcu. V návrhu uviedol, že žalobca ako postupca uzavrel so spoločnosťou R Collectors, s.r.o., ako postupníkom, zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na nového veriteľa. Žalobca k predmetnému návrhu priložil aj súhlas nového veriteľa so vstupom do konania na miesto žalobcu a zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018.

10. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018, konkrétne z čl. II bodu 2, vyplýva, že postúpenie pohľadávok nadobúda účinnosť tretím pracovným dňom od uhradenia odplaty postupníkom postupcovi. V záverečných ustanoveniach, ktoré si odporujú s vyššie uvedeným článkom, je uvedené, že predmetná zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu obidvoma zmluvnými stranami (č. XV bod 1 zmluvy).

11. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 13Csp/53/2018-108 zo dňa 23.10.2018 zamietol návrh žalobcu na zmenu subjektov na strane žalobcu, pretože k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 06.08.2018, a teda pred začatím konania. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, v ktorej uviedol, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla účinnosť dňa 01.10.2018, a teda po úhrade odplaty zo strany postupníka. Sťažnosť žalobcu bola uznesením č.k. 13Csp/53/2018-129 zo dňa 09.01.2019 zamietnutá.

12. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

13. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

14. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

15. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

16. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

17. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

18. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí v zmysle § 220 CSP. So skutkovými a právnymi závermi vyslovenými súdom prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu odkazuje.

20. Na podporu správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 80 CSP, v zmysle ktorého môže dôjsť k zmene strany sporu jedine a výlučne v dôsledku skutočnosti, ktorá nastala po začatí konania. Túto skutočnosť nemal súd prvej inštancie ako ani odvolací súd za preukázanú.

21. Odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať aj na ustanovenie § 150 ods. 1 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných povinností strán sporu v civilnom procese, a tou je povinnosť tvrdenia. Z uvedeného vyplýva, že stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia, na ktoré nadväzuje dôkazné bremeno. Každý musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, a teda, kto tvrdí, dokazuje. Ak v prejednávanej veci žalobca už počas konania na súde prvej inštancie tvrdil, že k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 01.10.2018 a návrh na zmenu subjektov na strane žalobcu podal až dňa 15.10.2018, nič mu nebránilo priložiť k predmetnému návrhu relevantné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, napr. priložiť k návrhu na zmenu subjektov okrem iných listinných dôkazov aj doklad o prijatí odplaty. Súd v civilnom procese nie je oprávnený a zároveň ani povinný zabezpečovať dôkazy na podporu tvrdení niektozej zo sporových strán.

22. Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu (okrem prípadov, kedy sa kladie zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán v spotrebiteľských sporoch, antidiskriminačných sporoch atď.), a teda dôkazná iniciatíva súdu je obmedzená. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s námietkou žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že nemá dosah na zabezpečenie všetkých dôkazov tak, ako má túto možnosť súd. Odvolací súd pripomína, že zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018, ako dvojstranný právny úkon, uzatváral žalobca s postupníkom - obchodnou spoločnosťou R Collectors, s.r.o. Neuzatváral ju súd ani iná tretia osoba. Žalobca teda získal odplatu za postúpenie pohľadávok, a preto jemu vyplývala povinnosť predložiť súdu relevantné dôkazy skôr, ako súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené.

23. V nadväznosti na uvedené poukazuje odvolací súd aj na ustanovenie § 366 CSP, v zmysle ktorého je použitie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli stranou sporu uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, obmedzené. Žalobca v tomto prípade priložil k odvolaniu aj „Potvrdenie o uhradení odplaty“ zo dňa 06.11.2018. Keďže ide o novotu v odvolacom konaní, bol žalobca povinný dokázať, že nové prostriedky procesného úroku, resp. procesnej obrany, nemohol bez svojej viny predložiť v doterajšom priebehu konania. Uvedenú podmienku podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nespĺnil, preto na takto predložený dôkaz nemohol odvolací súd prihliadať.

24. Na základe uvedeného odvolací súd predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

25. Odvolací súd potvrdil aj výrok, ktorým súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. Keďže je odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, preskúmal výrok o nároku na náhradu trov konania len v tomto rozsahu a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalovanému, ako strane v spore úspešnej, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).